

ARGUMENTVM LIBRI SEQVENTIS,
PER BEAT.
RHENANVM.

EXVS mulierum in luxum ualde propensus est. Viri Christiani frugaliter culti incedebant. at mulierum bona pars non minus ornamentis indulgebat quàm ethnica matronæ. Neque enim cōtemptum ferre potest muliebris animus. Et putabant quidem modo castæ forent, & à patratione criminum immunes, nihil referre si se uel operosius excolerent, uel formæ lenocinijs studerent. Prætexebant etiam affinitatum & communium officiorum rationem, quibus intercedentibus cogerentur cum ethnicis subinde congregari. Verum Tertullianus quemadmodum proximo libello ornamentorum & monilium usum peculiariter castigauit, sic hoc fucum & nitorem reprobat. Et docet quidem non esse satis ut mulier mala non sit, sed omnem etiam mali suspicionem euitandam illi iuxta Pauli doctrinam. Nec iubet ut mulier tota squaleat, sed huius cultum simplici constare uult mundicie. Quod si Gentiles adeundi sint, exigente hoc cognationis aut uulgarium officiorum necessitate, cur pudeat Christianam mulierem incedere frugaliter cultam, quæ possit hoc exēplo alienos à pietate CHRISTO lucrifacere? Præcipua autem, inquit, causa Christianis mulieribus in publicum prodeundi est, si Christianus aliquis agrotet, ut hunc inuisant uidelicet, & consolentur, ac officio lotionis ac mundationis prosequantur, Aut si res diuina fiat, Aut sacra ad populum concio. Adhortatur etiam ut uel hac de causa sibi temperent à nimio formæ cultusque studio, ne Gentilium suspicionem alant, quam quidam falso sparserāt, de incestis Christianorum conuentibus, ut apud quos adulteria non essent prohibita, sed promiscuus uxoribus affiniumque usus locum haberet.

Q. SEPTIMI FLORENTIS
TERTULLIANI, DE
CVLTU FOEMINARVM
LIBER.

Pudicitia.

ANCILLAE dei uiui cōseruæ & sorores meæ, quo iure deputor uobiscū, postremissimus omniumque de meo iure conferuiti & fraternitatis audeo ad uos uerba ista facere, non utique affectationi, sed affectationi procurans, in causa uestræ salutis. Ea salus nec fœminarum modo, sed etiam uirorum, in exhibitione præcipue pudicitia statuta est. Nam cum omnes templum dei simus illato in nos & consecrato spiritu sancto, eius templi ædituus & antistes pudicitia est, quæ nihil immundum nec prophanū inferri sinat, ne deus ille qui inhabitat, inquinatam

DE C
um sedē. offen
roganda suffi
bis ad eandem
plum mihi re
ignorantes sim
pudicitia in sola
crimifecus opu
erant in pristi
feminae nation
tam in his qua
qua in gentilib
militiam const
bernia sese dif
is deuitat effe
apparet, quæ no
et hoc gentili pu
olle, attamen t
non sunt. Vide
obinent malo
re necessarium
in celis, perfect
um non appet
integra conscie
ritatorem libic
tas cuius te pro
debemus, quæ
corre uel spiritu
sibi substantia
operantes perfe
minus ueretur,
is est. præsump
posse delinque
salui erimus: co
at erimus. Qu
securitatem. At
semis dominus
felicitate liceat. Q
nam importan
discernit in pœ
Perit enim ille sin
cōcupiuit, & fac